

تحقیقی

مقایسه اثرات درمانی نالترکسون و فلوئوکستین بر اختلال وسواسی - جبری (OCD) یک مطالعه کارآزمایی بالینی

دکتر عباس مسعودزاده^۱، دکتر میترا محمودی^۲، دکتر آرمینا سلجوقیان^۳

۱- استادیار گروه روانپزشکی، عضو مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری دانشگاه علوم پزشکی مازندران. ۲- استادیار گروه فارماکولوژی دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران. ۳- روانپزشک، عضو مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری دانشگاه علوم پزشکی مازندران.

چکیده

زمینه و هدف: اختلال وسواسی جبری علی‌رغم شیوع بالا کمترین میزان پاسخ درمانی را در بین بیماری‌های اضطرابی نشان می‌دهد. این مطالعه به منظور مقایسه اثرات درمانی نالترکسون و فلوئوکستین بر اختلال وسواسی - جبری (OCD) انجام شد.

روش بررسی: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی دوسوکور با گروه شاهد و طرح موازی تصادفی بود که روی ۳۰ بیمار زن ۱۸ تا ۶۰ ساله مراجعه کننده به مطب و درمانگاه روانپزشکی بیمارستان زارع ساری در سال ۱۳۸۴ انجام گرفت. بیماران در سه گروه درمانی ۱۰ نفره قرار گرفتند. به گروه A روزانه ۵۳/۹ mg فلوئوکستین، به گروه B روزانه ۶۴/۴ mg نالترکسون و به گروه C کپسولی حاوی دارونما داده می‌شد. شدت علائم اختلال وسواسی - جبری در چهار مرحله با مقیاس یل براون سنجیده شد. داده‌های به دست آمده در سه گروه با استفاده از آزمون‌های پارامتریک و غیرپارامتریک مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین‌های عددی هفته هشتم در گروه نالترکسون شدت علائم اختلال وسواسی - جبری را به طور معنی‌داری (۴۵/۰۱ درصد) کاهش داد ($P < ۰/۰۵$)، که این کاهش به اندازه فلوئوکستین (۴۵/۸۱ درصد) بود.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که نالترکسون به اندازه فلوئوکستین در کاهش علائم اختلال وسواسی - جبری موثر است و اثر آن بسیار سریع‌تر از فلوئوکستین بوده و در عرض دو هفته اول ظاهر می‌شود.

کلیدواژه‌ها: اختلال وسواسی - جبری (OCD)، نالترکسون، فلوئوکستین، دارونما، مقیاس وسواسی جبری یل براون (YBOCS)

نویسنده مسؤول: دکتر عباس مسعودزاده، پست الکترونیکی: masoudzadeh@yahoo.com

نشانی: ساری، کلیومتر ۲ جاده نکا، بیمارستان زارع، دفتر مدیر گروه روانپزشکی، تلفن و نمابر: ۰۱۵۱-۳۲۸۵۱۰۹

وصول مقاله: ۸۶/۹/۳، اصلاح نهایی: ۸۶/۱۱/۲۳، پذیرش مقاله: ۸۶/۱۱/۲۷